

Pere Vicent Zabata i Grifolla

Mestre de gramàtica i cronista. Natural de Sant Mateu del Maestrat, era fill de l'escrivà Pere Ramon Zabata i va casar-se a la veïna població de Xert amb Magdalena Celma. Va doctorar-se en lleis i va ser tresorer de les rendes de l'hospital de la Mare de Déu de Montserrat de Roma (1687-92) i de retorn, mestre de gramàtica a les poblacions de Sant Mateu, Morella i Vinaròs. És autor d'una *Rethorica brevis* (Roma, 1689) i de *Poesías varias* (Barcelona, 1697). La seua gran obra és *Diaria y verídica relación de lo sucedido en los asedios en la villa de San Mateo... en los años 1649, 1705 y 1706* (València, 1706), en què narra els esdeveniments viscuts a la seua vila natal durant el setge del general borbònic marquès d'Alfeld. Va deixar manuscrits uns diàlegs en llatí. Va ser empresonat al castell de Peníscola al principi de la Guerra de Successió per la seua condició de suposat austriacista.

Litteratus

■ L'historiador literari tortosí Enric Querol ha volgut demostrar en el seu article *Poetes i militars al Maestrat i els Ports a la Guerra de Successió*, publicat dintre del *Butlletí de la Societat Castellonenca de Cultura*, l'autoria del literat santmateuà en algunes de les composicions poètiques recollides al manuscrit 3.619 de la Biblioteca de Catalunya. Es tracta d'un seguit de composicions de caire festiu, religiós i teatrals que tenen relació directa amb les comarques del Maestrat i els Ports, així com alguns poemes amb clara denúncia política que satiritzen l'actuació del governador de Peníscola, Sancho de Echevarria. Alguns d'aquests poemes estan escrits en llengua catalana, com és el cas dels següents goigs:

*Per que fora de agoia
estigua aqueste govern,
llansau, Señor, a l'infern
a D. Sancho Cheverria.
... los seculars més lluiïts,
los frares y els capellans
no se han lliurat de les mans
de aqueste gat de sinch dits,
per lliurar-nos d'esta harpia
y de este lladre modern,
llansau, Señor, etc.*

En algunes publicacions el cognom d'aquest autor s'escriu amb S-, Sabata. Es tracta d'un dels importants literats de finals del segle XVII i principis del XVIII, fill d'una vila amb un alt nombre d'escriptors, clergues i intel·lectuals durant aquests segles de l'anomenada Decadència de la literatura i cultura catalanes.